

Ledaren

► Inbee Park och Donalds romerska fontän.

som fick det att hugga till lite i hjärtat.

Det var från en ceremoni på Turnberrys 18:e hål, Ailsa-banan. George Brown hade gått bort, 78 år gammal, och en flagga vajade på halv stång över ett sorgset sällskap under en dramatisk himmel.

Jag kände honom inte väl men jag träffade honom några gånger. Han var en person som var lätt att minnas. En brittisk gentleman. Verserad och passionerad. George var ansvarig

för skötseln av anläggningens golfbanor och följaktligen en av dess viktigaste personer. Han förklarade att gräset växte nedåt, inte uppåt. Ju mindre vatten man gav

gräset, desto mer sökte sig rötterna nedåt i marken. Gräset blev starkare. Banan bättre. Medlemmarna nöjda.

George gick i pension 2009, efter The Open. Han sa:

”Det är svårt när man jobbat i 55 år eller mer. För mig är det inte ett jobb. Jag spelar golf och golf är min passion. Att komma till jobbet är inte ett jobb; det är mer ett nöje eller en hobby. Och jag kommer att sakna det.”

Jag har inte varit på Turnberry sedan Trump köpte anläggningen. En av de första saker Trump gjorde som ägare var att anlägga en grotesk fontän utanför klubbhuset. Jag kan inte säga att jag är förvånad.

Jag undrar vad George tyckte om Trumps fontän.

JAG VET INTE. Men det där med att inte döma hunden efter frisyren... ibland kan man kanske trots allt göra det. **G**

Jag undrar vad George tyckte om Trumps fontän

TOMMY JEPSSON

Chefredaktör

Man ska inte döma hunden efter håren. Inte döma boken efter omslaget. Det finns många variationer på denna devis. Kanske för att det är en av de regler vi människor har allra svårast att leva upp till. Man ska inte döma en människa efter

hennes utseende. Ändå gör vi det, medvetet eller omedvetet: Avfärdar och tar till oss saker beroende på utseendet.

Det handlar inte bara om människor. Det gäller allt möjligt, även golfklubbor.

I fyra år spelade jag med klubbor jag inte var i närheten att behärska bara för att jag tyckte att de var så vackert smidda. Jag avstod från klubbor som passat mig bättre eftersom de var... tja, mindre vackra.

Det är inte särskilt rationellt.

Det gäller också golfbanor. Det finns ingen vetenskaplig sanning som slår fast vad som är en bra golfbana. Man skulle säkert kunna ta fram en matematisk formel (eller en algoritm?) och utifrån denna sammanställa vilka 18 hål som ställer mest rättvisa snittkrav på risk och reward för damer och herrar, vänster- och höger-spelare, hookare och slicare.

Men hur objektivt vi än försöker förhålla oss så kommer det i slutändan ändå att handla mindre om stimpvärde och strategi och mer om personliga preferenser och mjuka värden.

SJÄLV HAR JAG lite svårt för golfbanor med fontäner i vattenhindren. Det är inget stort problem men jag finner fontäner en smula... tja, löjliga. Det är som om man inte vågar lita på att golfbanan i sig ska vara tillräcklig, som konstnären som har svårt att slita sig från sitt konstverk och drar ett penselstreck för mycket.

Eller som när fjortisar ska göra sig riktigt fina inför klassfesten och brassar på med allt de har i sminklådan.

Fontäner får mig att tänka på de där små njurformade soffborden som var vanliga på 60-talet, de med inbyggd fontän och belysning underifrån.

För en tid sedan flimrade en bild till i det sociala flödet

